

אינני רוצה להשחיק אולם עלי לבקש את הכותבים אולי להתאזר במעט סבלנות. המחברים מרובים והמקום מצומצם, ועל כן על תכונותי, עלי, אב מכתביכם אינם מתפרסמים מיד.

לרמת-גנים, בילויים

בני רמת-גנים צעירים בני 21 (921/621) מקווים לעניין במכתבים שתי נערות בנות 17-18, האוהבות פרט להתכתבות, גם לי בלתי.

גבוהה, בן 20 ונאה

מאת 921/622) מתמצא ברוב הנושאים הוא משאיר את בחירתם לזו שהרצה לכתוב אליו, בתנאי שתהיה, ול אביבית, נאה, רי וכוונה, וכמוכן בעלת חושי-הומור. בינתיים הוא מוכן למסור רק זאת: הוא בן 20, גבוה ונאה.

רק לא גינני, בשם אלוהים!

921/623) סבורה שלפעמים נמאס להתכתב עם אנשים מוכרים, ועל כן רוצה היא להתייחס כב עם אלמוני בן 21, בעל גובה של לסמות 172 ס"מ, ולמען השם, רק לא גינני! אומרת הנאה בת ה-16, בעלת שיער שחור ועיניים כחולות. היא נומרת השנה את ה"מוטיקליה" (מנגנת בחליל, מפלגת ואפילו פתופפת) ועסקת הרבה במלאכת יד וקריאה. מהחבור היא דורשת השכלה, רצינות, ו"טיפת" חוש הומור.

נחמד, בישינו ובודד

בן 19 (921/624) העומד לפניכם מספר שאומרים עליו שהוא נחמד, אולם הוא סבור שהדבר תלוי בצבע החולצה שהוא לובש וב טבעו של הכנות המעוניינות. לעתים הוא אוהב להתהדר בשמות תואר כבישן ובודד, אולם רק כאשר החיכרות הופכת לאינטימית יותר, הוא יכול לעניין את הכותבת/ות אליו בספרות, שירה, מישור סלינוע ומיאפון. הוא אינו מתנגד כמובן לנשים אסיאתיות, אולם זאת יקבעו הם בעצמם.

הכתבני בקנקן וגם במה שיש בו!

אם את בת 22-25, בעלת השכלה תיכונית, שכל חריף ומעריפה תיארונו על קולנוע, מדוע לא תכתבי אל (921/625) שהוא תל אביבי בן 26, אוהב יופי ושונא כיעור, מעריך חכמה וכו' לטיפשות?

אני בקאראקס, ולכי במזרח

סטודנט צעיר בן 27 (921/626) הלומד הני דם השפל בקאראקס, בירת וונצואלה, והי נמצא כעת בביקור בארץ, רוצה לנצל את ההזדמנות ולהתקשר בכוב עם צבריות. הוא אוהב מאד להשתעשע ולהתבדר. הוא מקבל מראש את סליחת הכותבים אליו, אם יתקלו בשניאה או שתיים במכתביו שיהיו כתובים עברית. לעומת זאת הוא מרדד וקורא עברית באופן תפשי.

רצוני תל-אביבי

השכלה תיכונית, חוש הומור והופעה נאה מהחיים סינטיה ששאה קרא אצלי (921/627). היא רוצה להתכתב עם צעיר בעל תכונות דומות, שהיה בן 27, רצוני, אך לא הכותב, שהיה תל-אביבי.

לא כל מספר זוכה

חזה. אל תנסי לחפש הגיון בגורל (או במקרה) הוא דומה למפעל-הפיס. נזירים הם אלה המגדילים עם הקנייה הראשונה. הם ממשיכים לנסות את מזלם עד שיש אחז יזכו בהגדלה. עשי כמותם. אל תתיאשי כבר בגיל 23 ואל תנשאי לי בחור שאינך אוהבת. אם אין לך האומץ לומר לו זאת, בקשי אותו לחכות.

ראובן: — אתה חושב שהיא אבדה

את העניין בך, והיא חושבת אותו דבר עליך. שניכם מודים שאין הדבר כך. הסיבה לכך היא, עד כמה שהבינותי, שהפסקות השתיקה בין פטפוט אחד לשני הולכות ונעשות ארוכות יותר. אר לם הרי זה משום שאתם כה מיטיבים להכיר איש את רעותו, שלא כדאי לשל אול משהו, משום שהתשובה כבר ידועה. שתיקה, יכולה לפעמים להיות בעלת משמעות יותר מרבע שעה של דבורים. על כל פנים, אל תשבור את ראשך ה צעיר. ראובן, אתה אוהב את הנערה, זאת יכולתי לראות במכתבך.

על כל חפונים אני בכך עניין שהוא, לצרף 800 פר- טח בכוזים.

החחוני היחני השיב בתנוע-ביטול חלק לכה: "סתם ילדים מאדאם, סתם ילדים, והמשיך לשרת את לקוחותיו."

לא רוצים לשבות! הדחיפה להפגנה ניתנה על ידי האנגלים. ככלל שנה, הוכרו יום ה'24 למאי כיום האימפריה. הבנקים נסגרו, משרדי הממשלה שבתו, תלמידי בתי-הספר קבלו חופשה ליום אחד — הכל כדי להפגין את שייכותו של האי הקטן לאימפריה הוד-מלכותה.

אלא שהתלמידים נועמו במקום לשמות. הם התיישבו בבתי-הספר, ודרשו ככל תוקף שה מורים יופיעו, ינהלו את השיעורים כרגיל. המורים לא הופיעו, התלמידים התארגנו בשו רות, השיגו שני וגלים יוונים, הפגנה האנטי-בריטית צעדה.

אנוסיס! אנוסיס! צעקו התלמידים ר' שוטרי תנועה (יונים) בשרות הור-מלכותה, מינה להם את הדרך ברחובות הצרים. האדיר ליה הסתיימה כשמפקד המטרה (אנגלי) הח' ליט כי השעשוע הרחיק לכת, חסם להם את דרכה של ההפגנה בגדרות-תיל יוטריום חבר' שים כובעי-פלדה וחמושי מקלות ומגיניקש — ממש כמו בלמים הטובים של ההפגנות ה' יהודיות בפלשטינה (א"י).

ההפגנה החלה ב'9.45. צופרי האזעקה הזי עיקו את כל השוטרים באשר הם שם וקראו להם להתניב לחפקיר. כעבור פחות משעה חזר הכל לקדמותו. התלמידים ידו עוד כמה אבנים על משרד משלתי ובית-מלון אחד, והתסורו לבסוף ליהנות מיום החופשה. ב' קסרקסין וחגלי, במבואות העיר, סקר ראש המטה הבריטי הכללי, סיר ג'רלד טמפלה, מסקר לכבוד בקורו באי. בקיצור — השקט חזר על כנו.

כך על כל פנים היה נדמה.

עד שהתפיצה פצצה בקולנוע פאלאס. עשר דקות לפני ההתפוצצות ישב הוד-מלחתי, מר של האי ופמליית-הכבודי בקולנוע, חזו בהצגת הסרט האנגלי מחיי המברחים מטען אסור, אשר הכנסותיו הוקדשו לגיון הבריטי.

הפצצה הייתה פצצת-הפחדה בלבד, פרימי טיבית למדי. היה ברור כי מניחיה לא הת' כחנו לפגוע במישהו, כי אם להפגין את יכולתם לעשות משהו ודרך כך אגב להוסיף מעט רעש סביב החיכוך על קסריסין בורה הביני לאומית.

כאשר הערתי לאחד העתונאים היחנים ש' כאו לראות את מקום ההתפוצצות כי המאורע הזכיר לי את' שנותיו האחרונות של המנדט הבריטי בארץ-ישראל, ענת בהתרגשות: "לא, לא. זה בכלל לא דומה... אנחנו לא רוצים שה' בריטים יעזבו לגמרי. אנחנו רק רוצים שיעזבו ויחזרו. אבל לא כמושלים, אלא כאזרחים. אנח' נו אוהבים את האנגלים. היחנים והאנגלים היו תמיד ידידים. עוד מימי לורד בירון. נשמח מאד לתת לאנגלים בסיסים בקפריסין, אולם אנו רוצים לעשות זאת כעם עצמאי, כמדר גה עצמאית."

היא לא אמר לי זאת, אבל הוא ידע שאני יודע, שכל המבקר באי הזה יודע: הארץ עניה מאד ורק הודות להמצאותם של החיני לים הבריטים במקום קיימת באי רמת-מחיה אנושית כלשהי.

החצי מהגרים. אולם לגבי רבים קובע יותר מהעובדות הכלכליות הוא רגש המתק, הגופני והרוחני המעיק עליהם. נער המסיים את בית-הספר התיכון עימד מול קיר אטום. באי אין כל אפשרות להמשיך בלימודים, המשרות הפנויות מוגבלות ביותר, שפתו, תרבותו וטבעו מניעים אותו להמשיך את דרכו ביהן. אולם הוא אורח בריטי — יחן היא מדינה וזה כשכילו, אסור לו לעבוד או להשתקע בה.

המוצא הרגיל הוא הגירה — לאפריקה, לאוסטרליה, למרשבות הבריטיות ברחבי תבל. בשנה האחרונה יגדו אל מעבר לים, לתור אחר פרנסה, 5000 איש מתוך ריבוי טבעי של 10.000 תושבים. השאר הצטופפו עם בני משפחתם, התחלקו עם הוריהם כפר' נסתם הדלה גם בלאו הכי.

קפריסין

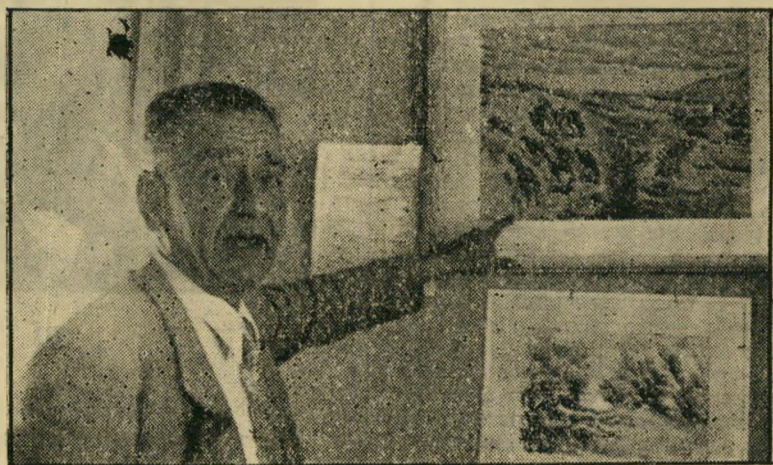
"שילכו, אבל שלא ילכו"

כתב מיוחד של העולם הזה, שיצא לקפריסין, מזכר:

קפריסין, האי שגודלו פחות ממחצית גוד' לה של ישראל ואשר מספר תושביו אינו מי גיע לשליש תושבי ישראל, נדחק יותר ויותר לחדשות. ארכיבישוף מאקארוס, ראש ה' כנסייה היחנית-אורתודוקסית של האי וראש תנועת אנוסים הדוגלת באיחוד עם יחן, השתתף ביעידת בנונג כמשקיף, ניהל שי' חות עם שר החוץ של יחן, ביקר אצל גמאל עבר אל-נאצר בקהיר. מטרת הפעילות: גיוס תומכים לקראת הדיון בבעיית קפריסין במועצת א"י הקרובה.

באי עצמו, בינתיים, הופיעו הסוגיות הרא' שונות של מאבק מעשי לעצמאות מהאימ' ריה הבריטית. חיילים בריטים מסתובבים באוסן חופשי, ללא נשק. בכל קצות האי ובעל-יעסקים יונים מכריזים כי רק ילדים ומשוגעים רוצים באיחוד עם יחן — אולם דורשי אנוסים המושבעים נשבעו כי ימשיכו במאבק עד תום.

רחוב לורה כאן, דחוס תמיד בני אדם ומכוניות. המדרכות צרות, הרחוב צר.

משפמן-ציור התשואה זה התחיל מזמן

התשואל אינו מחבב את הציור המודרני המסובך, מחנה דעתו: "את הציור צריך להרגיש ולא להבין, עליו להראות דברים ברוי רים לעין."

ענה, בגיל 63, אין התשואל נרתע להראות בתערוכתו דברים ברויים לעין. אימרים ה' מבקרים על תמונתו האליגורית המזוהרת, המורכבות מצבעים מיוחדים מעשי ידי הת' שואל עצמו: "התמונות ברורות ביותר, רק הנישאים אינם ברויים כל כך."

חיות

מזו של כלב

רק ישראלים יחידים זוכים להיקבר אחרי מותם באחוזת-קבר מיוחדת להם, ללא הת' ערבות החברא קדישא. לחסדי-שלאמת כזה זכה בשבוע שעבר גם כלב רמת-גני בהיר' שיער וגדול-מימות.

הכלב, מטיפוס כלב-רועים גרמני, היה שיך לווג עולים מרומאניה שהשתקפו בש' כון רסקו ברמת-גן. נכון אולי יותר לומר שהם היו שייכים לו — כי הזוג חשן הב' גים השקיץ את כל אהבתו לסורל-הסורקן בכלב חיס-הענינים, שזכה לטיפול בו זוכים בדרך כלל בני-יוקונים אוהבים בלבד.

אולם הזוג הבין כי מיטב הדיור והמזון אינם מספיקים. לכלבם האהוב חסרה חברה לשעשועים. משום כך אפסה יום אחד בעלת' הבית את ילדי השכונה, הסבירה להם כי באין לה ולבעלה ילדים, ממלא הכלב את מקומם, ביקשה מהילדים לשחק עם הכלב ולקבלו לחברתם. בצעד ראשון להתקרבות

הרדית החליטה לחוג את יום-הולדתו של הכלב, הומינה את הילדים לחגיגה.

השף נערך ברוב פאר והדר. כרגיל, הביאו כל המוזמנים מהנות נאות לתחת-המיטבה: קניקי, עוגות ושוקילאד. הכלב לא איכזב את מכדויו, בלע בהנאה את המתנות מבלי להשיב ריקם את פניו של איש מהם.

למחרת בבוקר סירב הכלב לקום ממש' כבו. רוסא שהובהל מיד קבע כי הוא חלה מרוב זלילה. כעבור יומיים מת.

כאבו של הזוג על אבדן כלבם-יחידים היה כבד מנשוא. הם החליטו לכתוב לו קבר בנינתם ולהציב מצבה. סביבה נשתלו וורדים אדומים, ממיצי ריח ניחוח.

לאחר שבעת ימי האבל, חזר הבעל לע' בידות, אולם גם לאחר מכן מתייחד הזוג יום עם זכר יקירם ליד המצבה הקרה. תהיה נשמתו צרורה בצרוח החיים.

כל ישראל

ילדת לכיש

ששה ימים לאחר עליית המושב שדה-דוד על אומתו בחבל לכיש, נולדה בו ה' ילדה הראשונה וייקרא שמה בישראל לכי' שה.

תאומים יקרים

המוסד לביטוח לאומי עיבד הצעת-חוק, לפיה תיהנה ילדתי-תאומים ממענק-לידה של 80 ל"י, לעומת 55 ל"י המוענקות ל' יולדת רגילה.

עוף בשק

בשר-עוף ישוק בקרוב בישראל כשהוא מנוקה, מרוס וארוו בשקית נייר שקיף, הודיעה תנובה. עקרת-הבית תוכל להסת' מק בהטלת העוף הרחוק המרוס לסיר.